

14. Mar. 1971

FAKTA

Dato:
14. Mar. 1971

Sidetæl:
Notes 70-71 bd 7 s. 154-158

Vance

14-3-71.

Det er formodentlig rigtigt
alt hvad jeg skriver i goor om
at tegne; - at det mere mig
og er en form for meditation -
men, for den ren kunstneriske
teen kan tror jeg det er helt verdi-
-fyldt. Fordi - jeg lader blyanten
løbe hen over ~~et~~ papiret og følger
de offentlige indskudelsen som
kommer, jeg i en provisor, som
det hedder, om jeg gør det ene
eller om det er lige gyldigt - hvis
man da ikke vil op ret holde
mynen om de spællige spur
der forplanted til blyanten
tegne sig på papiret.

At arbejde på den måde
(og det er jo hvad jeg har gjort
største delen af mit liv og den
arbejds måde som valgte publi-
-kums tilfæld) foregår automatische
produktionen, nogle enkelte
ting kommer der altid tid af
en sou dan aktivitet. Men tænke
den forinden ligesom automatische
som produktionen gøres, de
vigtige, de centrale spørgsmål:
hvorfra - og hvilke grund - hvad

er Kunst. o. s. v. for i den, dem er der
ikke til til at stille.
Da der for mig i alle gælder om
at holde en produktion i gang, men
om at finde indtil hvad jeg
vil gøre, hvorfor jeg vil gøre det
og hvordan jeg skal gøre det.
En overgang for var jeg af den for-
mening at en sød den tegner
hvis kunne bringe mig ind af
produktivitet derved - at de-
kunne opstå nogle ideer.
Der opstår ikke nogen ideer, men
alene en række historiske billed-
trick, for eksempel der er der en
heller ikke om at for ideer, dem
kan man for mass. af hvis
man sætter sig ned og tænker sig
om i de minutter - men den
slags ideer er også blot verdi-
løse trick.
Der er simpelthen ingen vej uden-
om, jeg tror den er uprodukt-
tivitet i sig selv hvor længe den
sø end skal være, jeg tror ved-
blive med at stille spørgs-
målet: hvorfor - jeg tror rent
til der opstår en tanke, et
problem som er om genseligt
kræver at jeg arbejder med det,

altså andet er kun narrevæk
hvorefter jeg nærme mig selv.
Hvad vil det sige at jeg må
vente lidt den opstår en tænke
et problem? Det vil sige at
jeg hver dag stiller spørgsmål
om kunsten, om hvor for jeg be-
-skæftige mig med den og hvil-
-ket forhold den står i til
min personlige livsvælge - om
det i det hele taget er gennem
kunsten jeg skal finde, med til
livet og friheden - hvad kunsten
er for mig - om ~~jeg~~ det i det
hele taget er den jeg skal be-
-skæftige mig med.

Da jeg ikke beskæftiger mig med
kunsten for at udtrykke noget,
da jeg ikke har noget udtryks-
-behov, kan disse spørgsmål
ikke løses gennem produktivitet,
man alene gennem tankearbejde,
og først når det kan arbejde,
om gennemgåede kræfter en produkt-
-tivitet kan jeg gøre til den.
Dette er noget som jeg har
opført i den sidste tid, er at
smutte sig fra de iakttagelse
problemer.

Man må se klart i og ind

at de oven for nævnte spejlsmaal
aldrig bliver besvaret, men ogsaa
at de a- det eneste det hele,
i dag, drejer sig om, og man
maa ogsaa indrette sig paa at
de to andre maatte kun jure til
at en produktivitetssituation
aldrig vil opstaa.

Jeg har dog maatte til gennem
de sidste aar at for hver gang
jeg foresaer at komme ind i
den gamle produktionsgang,
som jo var ret naturlig for
mig for, bliver der for hver
gang forskellige og uensetlige
og resultaterne er ofte helt
uassable. Dette skyldes at jeg
helt har mistet interessen for
at lave noget for at lave
noget godt (et skudsekk
billede o. s. v.) at det ikke lang-
re kan tilfredsille mig at
lave noget - alene for at lave
noget, at mange ideer som jeg
for ville have taget i mod
med kys haand nu oftest
viser sig at vare rene papfund
uden selvtillid tankegrundlag.
Der er set fra alle synspunkter
en forbrundet ubehagelig situation.

Jeg stoor i. Jeg kan helvedes
godt lide at lave noget, men
jeg kan ikke med min bedste
overbevisning, selv om jeg gerne
voulde gøre det, at narre
mig selv til det ved alle
mine lige for mig fund om T.V.
lydskulpturer - rumbeholdelser
- foto - film o.s.v. - o.s.v. i en
sær provokation.
Arbejdet består i at vende - jeg
mon vende.

Vence

15-3-71.

Nu har jeg igen siddet
og lavet nogle projekter vedrø-
rende Radio, film o.s.v. - men
er det virkelig det jeg vil?
Er det ikke et offer til en
anden i tiden?
Til en vis grad vel nok, men
ikke ganske. Sagen er jo, at jeg
har opdaget at jeg ikke kan
arbejde med de gamle midler,
jeg mon finde nye.
Det problem ligger ikke på det
detektiviske plan, ~~og~~ alene, men
på det og sidst på hvad
jeg vil - hvilke kunster jeg